

Jake Blount: The New Faith

Hoe zal het geloof er uit zien als de catastrofe van de klimaatcrisis, die nu nog boven ons hoofd hangt, heeft plaatsgevonden? Dat sinistere gedachte-experiment ging singer-songwriter Jake Blount aan. Hij verzong een raamverhaal en plaatste daarbinnen oude songs.

Het raamverhaal luidt zo: de aarde is door de klimaatverandering verwoest, steden zijn een ruïne geworden, maar er zijn overlevenden. Dertig mensen vluchten vanuit het zuiden van de VS richting het noorden waar zij op een eiland een zekere mate van veiligheid hopen te vinden. Slechts drie van hen komen er aan, samen met anderen die onderweg aansloten. Bij hun nakomelingen ontstaat vervolgens gaandeweg een nieuw geloof.

Toch zijn er nog sporen van het oude geloof: de Afro-Amerikaanse liederen die de overlevenden hebben meegenomen. Jake Blount gebruikt deze bestaande religieuze liederen. Het zijn grotendeels liederen die in de eerste helft van de vorige eeuw van de vergetelheid gered zijn door Alan Lomax, die veldopnames maakte van zwarte kerkdiensten. Maar binnen de nieuwe context van Blount gaan de liederen heel anders klinken. Ze worden getekend door de catastrofe en de harde werkelijkheid die rest na de klimaatramp.

Het nieuwe geloof is dan ook niet vreugdevol. Haar godheid is de Dood. En de schuldbelijdenis over de zonden van het voorgeslacht neemt een ruime plaats in. Dat klinkt niet aantrekkelijk. Toch vond ik het een aangrijpend album. Blount gebruikt ook liederen van bekende artiesten (o.a. Sister Rosetta Tharpe, Blind Willie McTell), en vult het geheel aan met eigen teksten die óf gesproken óf gerapt worden door rapper Demeanor. Het levert een eigenaardige maar ook hypnotiserende 'eredienst' op. Blount houdt ons een indringende spiegel voor die ongezoeten toont hoever de gevolgen – ook religieus! - kunnen gaan als wij doorgaan met de verwoesting van de aarde.

De zanger en multi-instrumentalist (viool, gitaar, percussie) vertelt in het cd-boekje dat hij aanvankelijk, mede door discriminatie om zijn geaardheid, een antipathie tegen het christendom had en zich atheïst noemde. Maar door de bestudering van de zwarte folkmuziek viel hij van zijn ongelooft af.

Hier vertelt Blount over het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=VurOaWxkSVQ>